

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XI. — Izdan in razposlan dne 31. marca 1870.

31.

Dopustno pismo od 7. septembra 1869,

za delo in rabo lokomotivne železnice od Salcburga v Halin, ki se bo stikala z železnico cesarice Elizabete.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski;

apostolski kralj ogerski, kralj česki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; veliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; veliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd., itd., itd.

Ker je Karel Schwarz zaprosil, da bi se mu podelilo dopuščenje (koncesija), delati in uživati lokomotivno železnico od Salcburga v Halin, ki se bo stikala z železnico cesarice Elizabete, našli smo za dobro, z ozirom na občno koristnost tega podvzetja (započetja), imenovanemu prosilcu na podlogi postave od 20. maja 1869 (Drž. zak. št. 82 ex 1869) o posebnih temu podvzetju podeljenih polahčicah to dopuščenje podeliti tako le:

§. 1. Podeljujemo koncesionarju pravico, narediti in uživati lokomotivno železnico od Salcburga v Halin, ki se bo stikala z železnico cesarice Elizabete.

§. 2. Cesta sama in nje uredba za vožnjo naj se naredi po načrtu na drobno ustanovljenem, ki ga je ministerstvo za trgovino potrdilo.

Zlasti se je pri delanju železnice ravnati po zahtevah ministerstva za trgovino in po obstoječih občnih stavbenih in policijskih predpisih.

Prenaredbe v načrtih so pridržane odobrenju državne uprave, če bi se po tem, kar tehnični pregled in politični po §. 6 postave za dopuščanje železnic *) zapovedani obhod ceste pokaže, vidile potrebne za javno občenje in za varnejši obstanek ceste, kakor tudi za izpolnitev postavnih določeb.

Če bi se pri izpeljevanju dela iz ozirov na stavbeno ekonomijo ali na službo pokazalo, da se mora ali da je koristno odstopiti od železničnega črteža ali od načrtov na drobno ustanovljenih, — s čimer se pa v §. 1 določena mer železnice ne sme predrugačiti, niti se sploh smejo razmerja glede na lego in mer obrniti na slabše, — mora se za tako predrugačbo tudi izprostiti potrjenje od državne uprave.

Spodnje delo te železnice sme se narediti samo za eno kolejo.

Državna uprava ima pravico takrat zahtevati ondi, kjer se ji bo zdelo potrebno, da se napravi spodnje delo za drugo kolejo in ta koleja naredi, kadar bo letni sirovi dohodek skozi dve leti zaporedoma 140.000 gld. v srebru na miljo presegal.

Koncesionar se zavezuje zarad porabe kolodvorov že obstoječih ali dopuščenih železnic na stikalističnih njihne ceste, kakor tudi o uredbi službe pri prehodu z ene na druge železnice skleniti dogovor z dotičnimi upravami. Troške za potrebna razširjavna dela na tujih kolodvorih bo nosil koncesionar.

Državni upravi je pridržana pravica, če bi se dorazumenje ne doseglo, postaviti pogoje za vzajemno porabo voz sosednih železnic in za dopeljavo rudniških in drugih železnic po lastni potrebi v to železnico.

§. 3. Koncesionar se zavezuje, da bo delo koncesionirane železnice v treh mesecih od današnjega dne začel in potem v osemnajst mesecih dodelal in dodelano železnico občni službi izročil.

Če bi državna uprava zahtevala, mora koncesionar izpolnitev te dolžnosti zavarovati ter položiti 100.000 gld. avstr. veljave za kavecijo.

Ta kavecija se mora odšteti v gotovini ali pa dati v borsnih papirjih po kursu ali v bankovnih menicah.

Spisi in pisma o tem povodu narejena uživajo prostost od pristojbin in štemplja.

§. 4. Koncesionarju se za izpeljavo koncesionirane železnice dodeljuje pravica razlastitve po določbi dotičnih postav.

Ista pravica naj se dodeli koncesionarju zastran železnocestnih kril do posameznih obrtnišč, o katerih bi državna uprava spoznala, da so koristna za javni interes.

§. 5. Koncesionar se ima pri delanju koncesionirane ceste in pri rabi iste držati tega, kar ustanovljuje pričujoče dopustno pismo, kakor tudi tega, kar velevajo na to stran dane postave in ukazi [zlasti postava za dopuščanje železnic od 14. septembra 1854, in reda za vožnjo po železnicah od 16. novembra 1851 **)], in tako tudi postav in ukazov, ki bi se v prihodnje utegnili izdati.

§. 6. Koncesionar ima tedaj zlasti tudi zastonj voziti pošto in poštne postavljenice po predpisu §. 68 omenjenega reda za vožnjo po železnicah, in poštna uprava ima oblast za vozovlak, ki od končnih postaj vsak dan odrine, določiti, kdaj ima oditi in kako hitro ima voziti med tema končnima postajama tje in nazaj.

Kolikorkrat bi poštna služba zahtevala več kakor en voz z osem kolesi ali dva čveterokolesna vozá, dobi koncesionar za vsak voz, ki ga več dá za ta namen, odškodnino na miljo, ki se ustanovi dogovorno v pravšni ceni.

*) Državnega zakonika od leta 1854, št. 238.

***) Državnega zakonika od leta 1852, št. 1.

Če bi poštna uprava našla za dobro, na koncesionirani železnici vpeljati ambulatno pošto, kakoršna že obstoji na drugih avstrijskih železnicah, mora koncesionar namesti navadnih voz z osmimi ali štirimi kolesi brez vračila napraviti in vzdrževati za to potrebne osmo- ali četerokolesne vozove za poštno ambulanco narejene po zahtevi poštno uprave.

Za opravljanje poštno službe v postajah, kjer se pisma prejemajo in kjer se izročajo, mora se pripravna poštna pisarnica v železničnem posloplju zastoj prepustiti, in če bi na to stran bilo še večih potrebščin, naj se napravi poseben dogovor.

Dalje ima koncesionar dolžnost, poštno pošiljke — ki nimajo denarne vrednosti — in katerih ne spremlja noben poštni uradnik ali služabnik, brez posebnega povračila na dotične postaje odpravljati in ondi jih izročati.

Pisma, ki si jih glede na upravo železnice železnično ravnateljstvo (upravno svetovalstvo) in pa organi njemu podložni ali ti organi med sabo pošiljajo, smejo se na dotičnih kosih ali daljavah te železnice odpravljati po železničnih postavljenjih.

Člen 7. Koncesionar ima dolžnost, upravi državnega telegrafa napeljava telegrafov poleg železnice na železničnih tleh brez posebnega povračila dopustiti. To da telegrafska uprava se mora s koncesionarjem domeniti zastran mesta, kje ima napeljava iti.

Dalje mora koncesionar brez posebnega plačila prevzeti varovanje telegrafske napeljave po železničnem osebju.

Nasproti pa ima koncesionar tudi pravico žice (drát) za železnični telegraf pritrjevati na kole državnega telegrafa.

Železnični telegraf, če državna uprava zastran državnih poslanic (depeš) drugači ne zapové, in zastran privatnih ničesar ne dogovori, rabi se edino za naznanila, ki se tičejo voznje po železnici, in torej je ta poraba pod vplivom in nadzorom državne uprave.

§. 8. Visokost voznine za ljudi in blago podvržena je sledečim utesnitvam:

Maksimalna tarifa na avstrijsko miljo, in to pri popotnih za osebo

v I. razredu	36 kr. avstr. velj.
„ II. „	27 „ „ „
„ III. „	18 „ „ „
in „ IV. „ (v vozu za stoječe) . .	9 „ „ „

Pri brzovlakih, ki morajo imeti vsaj vozove I. in II. razreda, smejo se te tarife povišati za 20 odstotkov, pod to pogojo, da se pri teh brzovlakih ne bo vozilo z manjšo hitrostjo, nego je navadno, računec poprek, pri brzovlakih drugih avstrijskih železnic.

Maksimalna trifa zastran blaga pri navadni hitrosti na colni cent in miljo: tri krajcarje avstr. veljave.

Izjemno imajo za sledeče reči pri polnih vozovih veljati tile postavki voznine:

- za žito, sol, drva in les, železo in železne izdelke sploh 2 $\frac{1}{2}$ kr. avstr. veljave;
- za premog, *koaks*, stiskano šoto, rude, železne plošče, kamenje apnarsko in zidarsko 2 kr. avstr. velj.

Za odpravnino se vzema od vsega blaga po 2 kr. na colni cent. V tem je zapopadeno plačilo za nakladanje in razkladanje in za občno zavarstvo.

Če bi dotičnik sam blago nakladal ali razkladal, bode se za odpravnino samo po 1. kr. od colnega centa jemalo.

Zastran voznine od drugih stvari, zastran ustanovljenja skladovine, razredbe blaga in drugih določeb glede na prevažanje blaga treba bo tako ravnati, da dotične cene in določbe ne bodo smele nikakor biti večje in nadležnejše od ónih, ki veljajo na železnici cesarice Elizabete.

Uravnovanje voznin za ljudi in blago med tu postavljenimi mejami pristojí koncesionarju.

Pri tem pa se nima nikomur osebno predstvo dajati. Če se torej kakemu odpravniku ali pošiljaču blaga pod gotovimi pogoji voznina zniža ali ktera druga ugodnost dodelí, mora se ta znižba ali ugodnost dodeliti vsem odpravnikom ali pošiljačem, kateri so voljni izpolniti iste pogoje.

Vse posebne trife se morajo javno razglasiti.

Toda postavodavstvu je vsak čas pridržana uredba trife za vožnjo ljudi in blaga. Taki uravnavi se ima koncesionar podvreči.

Vsakakor ima državna uprava oblast, primerno znižati voznino s stranskimi pristojbami vred, brž kakor čisti dohodek zadnjih dveh let preseže deset odstotkov.

§. 9. Dopusča se odmerjati in pobirati voznino za ljudi in blago v domačem srebrnem denarju, vendar tako, da se plačilo po kursni vrednosti preračunjeno mora v dežel-nem denarju jemati.

Trifa se mora vsak mesec posebej na zaprosbo koncesionarjevo, kakor tudi na zaukaz državne uprave, po srednjem kursu srebra v preteklem mesecu preobrniti (reducirati) na deželni denar, pri čemer se brez koncesionarjeve privolitve ne sme iti čez 5 odstotkov izpod srednjega kursa.

§. 10. Transporti vojakov se morajo po znižani trifi opravljati, in to po dogovoru na to stran, kakor tudi glede polahčic za potujoče vojake, med vojnim ministerstvom in ravnateljstvom cesarja Ferdinanda severne železnice dne 18. junija 1868*) sklenjenem, ktere-ga določbe so celokupni del dopustnega pisma.

Če bi se pa kdaj z vsemi avstrijskimi železnicami ali z večino njih zastran prevažanja vojakov dogovorile določbe državi ugodnejše, naj imajo one veljavo zadobiti tudi za koncesionirano železnico.

Te določbe naj se obračajo tudi na stražo finančno in varnostno, ki ste uravnani po vojaško.

Koncesionar se zavezuje, da pristopi obstoječemu dogovoru avstrijskih železnocest-nih uprav zastran vzajemnega pripomaganja z vozili pri večih vojaških transportih kakor tudi glavnim vodilom o bojnih železnocestnih oddelkih, kakor so dogovorjena med državnim vojnim ministerstvom in obstoječimi železnocestnimi družbami.

§. 11. Državni uradniki, postavljeni in služabniki, ki po naročilu gosposke nad-gledujoče upravo železnic in vožnjo po njih, ali zarad varstva državnih interesov po koncesiji ali iz dohodarstvenih ozirov porabijo železnico in izkažejo naročilo te gosposke, morajo se s potno robo vred zastonj voziti.

§. 12. Državna uprava ima pravico, kadar bi živež v avstrijskem cesarstvu bil ne-navadno drag, ponižati za-nj voznino na polovico maksimalne cene.

*) Normalni ukazi c. kr. armadnega ukaznika od l. 1868, 21. kos, št. 97.

§. 13. Koncesionarju se daje tudi pravica, napraviti družbo delničarsko in za nabor potrebnega denarja izdati delnice in predstvene obligacije glaseče na prinesca ali na stanovitna imena, ki se smejo na avstrijskih borsah prodajati in uradno notirati.

Če se predstvene obligacije izdado v tuji valuti, mora se znesek tudi v avstrijski valuti naznaniti.

Predstvene obligacije se morajo pred odplačati nego delnice.

Družba nastopi vse pravice in dolžnosti koncesionarjeve; družbena pravila potrebujejo potrjevanje državne uprave.

§. 14. Koncesionar ima oblast, agencije v domačih in vnanjih deželah postavljati, kakor tudi napravljati vozila za ljudi in blago po vodi in na suhem, držeč se obstoječih predpisov.

§. 15. Za železnico koncesionirano se dodeljujejo od strani države te-le polahčice :

- a) Oprostitev od dohodnine in štempeljskih pristojbin za kupone, kakor tudi od vsakega davka, ki bi se morebiti s prihodnjimi postavami vpeljal, za petnajst let.
- b) Oprostitev od štempla in pristojbin za vse pogodbe, vloge in druga pisma za nabavo kapitala, in za delanje in opravo železnice do tistega časa, ko se izroči občni službi.
- c) Oprostitev od štemplev in pristojbin za prvo izdatbo delnic in predstvenih obligacij kakor tudi začasnic (interimskih listov), in prenosnine, ki bi jo bilo plačati od kupljenega zemljišča.

§. 16. Državna uprava ima pravico prepričati se, da je železnica v vseh delih namenu primerno in trdno narejena in za službo opravljena, ter zaukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odstranijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarjenje.

Komisar, ki ga postavi državna uprava, sme tudi, kolikorkrat za dobro najde, priti v seje upravnega odbora, kakor tudi k velikim zborom, ter državnemu interesu škodljive naredbe ustavljati.

Za le-to nadgledovanje železničnega podvzetja mora koncesionar z ozirom na pravila s tem združena v državno blagajnico plačati po čez letno povračilo, kterega znesek določi državna uprava.

§. 17. Doba, doklej bo koncesija trpela in po §. 9, b) postave za dopušcanje železnic varovana, da se ne smejo napraviti nove železnice, ustanovljuje se na devetdeset let od tistega dne, kterega se začne vožnja po vsi koncesionirani liniji, in ko ta doba preteče, ugasne koncesija.

Koncesija ugasne tudi, če se roki v §. 3 ustanovljeni za dokončanje dela in za odprtje čeleznice ne bi dostali, ter bi se prestop roka ne mogel opravičiti ne v zmislu §. 11, b) postave o dopušcanju železnic, niti sosebno s kako politično ali financijalno krizo.

§. 18. Državna uprava si pridržuje pravico, kadar preteče trideset let od dne, kterega se je izdala dopustnica, vsak čas odkupiti koncesionirano železnico.

Da se določi odkupščina, bodo se letni čisti dohodki, ki jih je podvzetje v zadnjih sedmih letih pred pravim odkupom imelo, sešteli, od tega čisti dohodki dveh najslabših let odbili in po tem poprečni čisti dohodki ostalih petih let izračunili.

Če bi pa tako najdeni, poprečni čisti dohodek ne znesel vsaj $5 \frac{2}{10}$ odstotkov v srebru od nominalnega napravnega kapitala, kterega je državna uprava odobrila, ustanovljuje se le-ta minimalni znesek kakor tisti čisti dohodek, po kterem se odmerja odkupščina.

Odkupščina znesse dvajsetkrat toliko, kolikor znesse po teh vodilih določeni čisti dohodek.

Število nominalnega napravnega kapitala mora se predložiti državni upravi, da ga potrdi; v ta kapital se štejejo:

- a) troški pripravljalnih del in sestave projekta;
- b) troški dela in prve oprave (t. j. do konca prvega gospodarstvenega leta po tem, ko se je cela koncesionirana železnica službi izročila), kakor tudi vsi drugi troški, ki so razen zneska v členu a) že omenjenega bili neogibno potrebni zavolj naprave in odprtja koncesionirane železnice;
- c) obresti po 5 od sto za kapitale med delanjem koncesionirane železnice do nje odprtja po celi dolžini z ozirom na napredujoče delo in na železnično opravilo vplačane po odbitku čistih dohodkov, ki se utegnejo prejeti, če bi se kateri kos železnice prej odprl, in pa tistih odstotkov, ki se dobé od vplačanih pa ne brž potrošenih denarjev;
- d) troški za nabavo denarjev, oziroma z odobrenjem državne uprave dovoljeni srednji znesek kursne izgube pri izdatbi delnic in predstvenih obligacij za nabavo potrebne gotovine.

Če bi se po izteku prvega gospodarstvenega leta speljale še druge nove stavbe ali če bi se pomnožila oprava, smejo se dotični troški prišteti k napravnemu kapitalu, če je državna uprava privolila v namenjene nove stavbe ali v pomnožitev oprave, in če se troški izkažejo, kakor je prav.

§. 19. Vrh tega je koncesionar dolžan, na zahtevanje državne uprave tu koncesionirano železnico dodelavši jo, v tem primerljaju, če bi se pozneje koncesionirala druga iz Štajerske ali Tirolske dežele čez Halin v Salzburg gredoča železnica, odstopiti koncesionarju le-te poslednjič omenjene železnice proti odškodnini, ki bi mu se imela dati.

Kakošno in koliko da bo ta odškodovanje, o tem naj se domenite obe stranki.

Če bi se pa ne mogli domeniti, naj se plača za odškodovanje kapital v gotovih denarjih, katerega znesek se bo določil po vodilih v §. 18 ustanovljenih za ta primer, če bi državna uprava železnico odkupila.

Samo je treba za ta primer, če bi železnica 5 let, ne pa še 7 let v službi bila, poprečni čisti dohodek od 3 najboljih let; če bi pa železnica še ne bila 5 let v službi, čisti dohodek najboljšega leta vzeti za podlogo, po kateri se odkupščina odmeri.

Če bi se zahteval odstop železnice, predno izteče prvo gospodarstveno leto, ne sme se odkupščina, kakor se sploh ne sme v nobenem primeru, ustanoviti izpod minimalnega zneska, katerega bi državna uprava imela po §. 18 plačati za odkup železnice.

§. 20. Kadar ugasne koncesija in tisti dan, ko ugasne, prihaja država brez vračila v neobteženo last in uživanje koncesionirane železnice, zlasti tal, zemeljnih in umetnih del, cele spodnje in vrhnje naprave in vse nepremične železnične pritikline, kakor so: koldvori, nakladališča in razkladališča, vsa za železnično rabo potrebna poslopja na odhodiščih in prihodiščih, stražnice in nadgledovalnice z vso opravo v stoječih mašinah in vseh nepremičninah.

Kar se tiče premakljivih reči, kakor so: lokomotivi, vozovi, premične mašine, orodje in druge naprave in robe, kolikor so potrebne ali dobre za nadaljno službo, naj prejde toliko teh reči in oziroma toliko vrednosti zastonj na državo, da se bo vjemalo s prvo železnično opravo, ki je zapopadena v napravnem kapitalu.

Po odkupu železnice in od dne tega odkupa prihaja država, plačevaje vsako leto v §. 18 ustanovljeno odkupščino brez drugega vračila v last in uživanje tu koncesionirane železnice z vsemi prej omenjenimi dotičnimi rečmi, tako premičnimi kakor nepremičnimi.

Naj ugasne koncesija ali naj se železnica odkupi, ostaja koncesionarju last réservnega zaloga napravljenega iz lastnih dohodkov podvzetja in kar ima denarjev tirjati, po tem last posebnih del in poslopij napravljenih ali pridobljenih iz lastnega imetka, kakor so: peči za coaks in apnenice, livnice, fabrike za mašine ali drugo orodje, shranišča, koaks, hranišča za premog in drugo robo, ktere so si pridobili ali sozidali po dovolbi državne uprave z izrečnim pristavkom, da ne bodo železnična pritiklina.

§. 21. Še se državni upravi pridržuje pravica, če bi se v kljub izrečenemu svarilu po večkrat prelomile ali zanemarile dolžnosti v dopustnici ali postavah naložene, poprijeti se naredeb postavam primernih in po okolnostih, še predno izteče čas koncesije, izreči, da je koncesija ugasnila.

§. 22. Koncesionar se zavezuje, da bo pri podeljevanju službenih mest sosebno gledal na take podoficirje iz c. kr. armade, kateri so dobro služili.

Resno opominjaje vsakega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje le-ta dopustnica, in dodeljevaje koncesionarju pravico, zastran izkazne škode pred našimi sodišči zahtevati odškodbe, dajemo vsem gosposkam, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to koncesijo in vsem tem, kar se ustanovljuje v njej.

V dokaz tega izdajemo to pismo, zapečatenó z Našim večim pečatom, v Našem cesarstva glavnem in prestolnem mestu na Dunaju, sedmega dne meseca septembra v letu po odrešenju sveta, tisoč osem sto šestdeset devetem, Našega cesarjevanja eden in dvajsetem.

Franc Jožef l. r.

Taaffe l. r.

Plener l. r.

Brestel l. r.

32.

Ukaz ministra za bogočastje in uk od 14. marca 1870,

o preskušnji, kateri se mora podvreči, kdor hoče biti sprejet v najnižji razred kake srednje šole.

§. 1. Z začetkom šolskega leta 1870/71 naj se od tistih, ki zaprosijo, da bi se sprejeli v prvi razred kake srednje šole (gimnazija, realnega gimnazija ali realne šole), več ne zahteva spričevalo ljudske šole, nasproti pa se taki morajo podvreči preskušnji, predno se sprejmejo.

§. 2. Ta preskušnja se vrši pod nadgledom ravnatelja, in tistih učiteljev, ktere on za to določi.

§. 3. Od preskuševanca naj se zahteva: da zna verstvo, kolikor se ga kdo more naučiti v prvih štirih letih ljudske šole, da ročno bere in piše učni jezik in če je treba, tudi latinski pis, da zna začetna pravila oblikoslovja iz učnega jezika, da ročno razklada proste razširjene stavke, da so mu znana pravila o pravopisu in o postavljanju ločil ter da zna pisaje po narekovanju (diktando) prav obračati jih, da je izurjen v štirih glavnih računskih pravilih s celimi števili.

Stremayr l. r.

§ 21. Účastníci konkursu mají právo předkládat návrhy na zastavení konkursu, pokud se jedná o konkursy, které byly prohlášeny dříve než dnem 1. února 1970. Účastníci konkursu mají právo předkládat návrhy na zastavení konkursu, pokud se jedná o konkursy, které byly prohlášeny dříve než dnem 1. února 1970.

§ 22. Účastníci konkursu mají právo předkládat návrhy na zastavení konkursu, pokud se jedná o konkursy, které byly prohlášeny dříve než dnem 1. února 1970. Účastníci konkursu mají právo předkládat návrhy na zastavení konkursu, pokud se jedná o konkursy, které byly prohlášeny dříve než dnem 1. února 1970.

§ 23. Účastníci konkursu mají právo předkládat návrhy na zastavení konkursu, pokud se jedná o konkursy, které byly prohlášeny dříve než dnem 1. února 1970. Účastníci konkursu mají právo předkládat návrhy na zastavení konkursu, pokud se jedná o konkursy, které byly prohlášeny dříve než dnem 1. února 1970.

§ 24. Účastníci konkursu mají právo předkládat návrhy na zastavení konkursu, pokud se jedná o konkursy, které byly prohlášeny dříve než dnem 1. února 1970. Účastníci konkursu mají právo předkládat návrhy na zastavení konkursu, pokud se jedná o konkursy, které byly prohlášeny dříve než dnem 1. února 1970.

§ 25. Účastníci konkursu mají právo předkládat návrhy na zastavení konkursu, pokud se jedná o konkursy, které byly prohlášeny dříve než dnem 1. února 1970. Účastníci konkursu mají právo předkládat návrhy na zastavení konkursu, pokud se jedná o konkursy, které byly prohlášeny dříve než dnem 1. února 1970.

Právní předpisy v platnosti od 1. února 1970

Právní předpisy v platnosti od 1. února 1970

Právní předpisy v platnosti od 1. února 1970

Právní předpisy v platnosti od 1. února 1970

Právní předpisy v platnosti od 1. února 1970

Právní předpisy v platnosti od 1. února 1970

Právní předpisy v platnosti od 1. února 1970

Právní předpisy v platnosti od 1. února 1970